

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 243, poz. 1485, z 2009 Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz.1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz.146. Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011r. Nr 21 poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217 poz. 1281, z 2012r. poz. 567 i z 2013r. poz. 153)

stwierdzam nieważność

ust. 2, 3, 4, 5 Rozdziału I oraz ust. 3 i 8 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do uchwały Nr XX/161/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Kałuszyn oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków, jako podjętej z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 w związku z ust.1 pkt 6 oraz art. 32 ust. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011 r. Nr 5 poz.13, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 kwietnia 2013 r. Rada Gminy Kałuszyn podjęła uchwałę, w której określiła, udostępnione dla operatorów i przewoźników, przystanki komunikacyjne, których Gmina jest właścicielem lub zarządzającym, oraz ustaliła warunki i zasady korzystania z tych przystanków.

Podstawę prawną do podjęcia uchwały stanowi art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zgodnie z którym organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega m.in. na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania następuje w drodze uchwały, podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego.

W ust. 2, 3, 4, 5 Rozdziału I Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XX/161/2013 w ramach warunków i zasad korzystania z przystanków Rada Gminy zawarła postanowienia, którymi określiła, iż udostępnienie operatorom lub przewoźnikom przystanków komunikacyjnych nastąpić ma na podstawie wniosku, a następnie umowy zawartej pomiędzy operatorem lub przewoźnikiem, a Gminą Kałuszyn. Wskazana wyżej regulacja Załącznika Uchwały Rady Gminy Kałuszyn, nie mieści się w treści upoważnienia, wynikającego z dyspozycji art. 15 ust. 2 ustawy. Przepis art. 15 ust.2 w związku z ust. 1 pkt 6 ustawy upoważnia radę gminy do podjęcia uchwały mającej rangę aktu prawa miejscowego, zaś art. 32 ust. 1 ww. ustawy jasno określa, iż zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych podlegają uzgodnieniu, a w ust. 2 ww. artykułu uregulowano co należy dołączyć do wniosku o uzgodnienie. Wydając akty będące źródłem prawa powszechnie obowiązującego na terenie jednostek samorządu terytorialnego, organy tych jednostek obowiązane są przestrzegać zakresu udzielonej przez ustawodawcę delegacji zawartej w ustawie. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie ustawowe stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie delegacji ustawowej.

W ust. 3 i 8 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XX/161/2013 Rada Gminy określiła, iż rozkłady jazdy środków transportu poszczególnych przedsiębiorców są podawane do publicznej wiadomości na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach

komunikacyjnych, a każdy rozkład jazdy zawiera nazwę operatora lub przewoźnika i ewentualne jego logo. Z kolei w ust. 8 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XX/161/2013 Rada Gminy zobowiązała przedsiębiorcę korzystającego z przystanku do powiadamiania zarządzającego przystankami o zmianie rozkładu jazdy i ilości przystanków, z których korzysta. Postanowienie ust. 3 i 8 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do Uchwały, wykracza poza delegację określoną w art. 15 ust. 2 ustawy. Ponadto, obowiązek przewoźnika zgłaszania zmian rozkładu jazdy oraz zmian połączeń komunikacyjnych z określeniem przystanków komunikacyjnymi, wynika z art. 32 ust. 6 ustawy. Przewoźnik na podstawie wskazanego wyżej przepisu zobowiązany jest niezwłocznie poinformować gminy, na obszarze których położone są przystanki m.in. o dokonywanych zmianach rozkładu jazdy i zmianach dotyczących schematu połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, praktyka powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalną. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 115, § 116 i § 118 w zw. z art. 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz.908), zgodnie z którymi w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym, nie zamieszcza się przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą, ani nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, zasadne jest stwierdzenie nieważności uchwały XX/161/2013 w części wskazanej w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski
Jacek Kozłowski